

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 21.10.2020թ. թիվ 2011779826 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 01 >> 03 2021թ. 7/13

2851

ք.Երևան

ՀՀ ոստիկանության ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Գենադի Գրիգորյանի թիվ ՄԴ/16048-21 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

ԱՀ Ստեփանակերտ քաղաքի Ալեք Մանուկյան փողոցի 4Բ շենքի 27 բնակարանի բնակիչ Գենադի Գրիգորյանը դիմումով խնդրել է վերանայել վարչական տույժ նշանակելու մասին 21.10.2020թ. թիվ 2011779826 որոշումը՝ նշելով, որ իրավախախտումը կատարվել է պատերազմով պայմանավորված:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Վիճարկվող որոշումով ամրագրված իրավախախտման հիմքում դրված լուսանկարի ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ դրանով ամրագրված արարքի հատկանիշների և իրավախախտման հատկանիշների համապատասխանությունը կասկած չի հարուցում:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի վրանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վրանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

ՀՀ վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 43 հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել վիճարկվող որոշումով արձանագրված իրավախախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը՝ փաստական ապացույցների բացակայության պատճառով:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ սոցիալական վիճակի վերաբերյալ, ապա ՀՀ Սահմանադրության 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնատար անձինք իրավասու են կատարելու միայն այնպիսի գործողություններ, որոնց համար լիազորված են Սահմանադրությամբ կամ օրենքներով: Տվյալ պարագայում արձանագրված իրավախախտման համար Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքով սահմանված է միայն մեկ սանկցիա՝ տուգանք, ուստի վերջինիս պնդումը չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշումների անվավերության պատճառ հանդիսանալ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 21.10.2020թ. թիվ 2011779826 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:

2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Գենադի Գրիգորյանին:

Ե. Կարապետյան